

[Kr. Johansen.]

Omraade, griber enhver Lejlighed til at gøre sig bemærket og derfor ogsaa har ment at burde optræde i dette Tilfælde. Heldigvis kan Arbejdet dog udføres uden Anvisninger fra den Side. Vi havde, allerede inden vi fik denne Henvendelse, fra forskellige Sider modtaget Anmodning om at tage Sagen under Overvejelse, og denne Hjælp vilde være blevet gennemført lige saa godt, som den nu gennemføres, selv uden nogen Henvendelse fra den paagældende Organisation. Jeg nævner det blot her, fordi vi nu engang har faaet denne Henvendelse. Den er efter min Mening lige saa overflødig som alt andet, der kommer fra den Side.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til hurtig Behandling og til Vedtagelse.

Møller Nørgaard: Naar vi i Dag i det høje Landsting skal beskæftige os med et Lovforslag som det foreliggende, er det jo et Udtryk for, at den Storm og Sandflugt, som vi havde sidst i Marts og først i April, har anrettet stor Skade paa de i Foraaret tilsaaede Arealer, saaledes at man nu staar over for en Omsaaning af en Del af disse Arealer. Jeg tager det ogsaa som Udtryk for, at mange Landbrugeres Bæreevne er meget lille, og at de ikke selv vil se sig i Stand til at fremskaffe de Midler, der er nødvendige til, at en saadan Omsaaning kan finde Sted.

Hvor stor Skaden er, kan ikke opgøres paa nuværende Tidspunkt, men mange Egne er haardt ramt. Ogsaa paa Øerne er der sket stor Skade, men først og fremmest er det gaet ud over Jylland, og særlig den nordlige Del med de magre, sandede Jorder. Jeg tænker her ikke mindst paa den Landsdel, som jeg tilhører, nemlig Vendsyssel, hvor Sandflugten har været saa stor, at man paa enkelte Veje maatte opsætte Skilte, hvorpaa der stod „Omkørsel“, da Vejene var ufarbare. Det er ikke vanskeligt at danne sig et Begreb om, hvordan de tilsaaede Jorder nu ser ud; mange Steder er baade Korn, Frø og Kunstgødning gaaet tabt.

Det er vel derfor ikke underligt, at nogle af de første, der henvendte sig til den høje Regering om Hjælp, var Landbrugsorganisationerne. Jeg vil her gerne nævne Henvendelserne fra Foreningen af jyske Landboforeninger, fra Aalborg Amts Landboforening, fra Hjørring Amts landøkonomiske Selskab og fra Hjørring Amts Husmandsforening. Man var inden for disse Organisationer klar over, at man stod

over for en Katastrofe, saafremt der ikke blev ydet den fornødne Hjælp, saa meget mere som et stort Antal Landbrugere havde gjort Brug af Loven om Høstpantebreve og ikke ved egen Hjælp saa sig i Stand til at fremskaffe det nødvendige af Saasød, Frø og Kunstgødning.

Administrationen af Loven skal jo ske i nøje Samarbejde med Kommunalraadene, og Betingelserne for at faa Saasød, Frø og Kunstgødning er, at Kommunalraadene attesterer, at Omsaaning er nødvendig, at vedkommende Landbruger ikke ser sig i Stand til selv at anskaffe fornøden Sød, Frø og Kunstgødning, og at Prisen, der betales derfor, anses for rimelig, ligesom at Mængden, der bestilles, er passende i Forhold til Ejendommens Størrelse. Efter Forslaget bemyndiges Landbrugsministeren til med Finansudvalgenes Tilslutning at stille Midler til Raadighed for de nødstedte Landbrugere.

Jeg vil gerne paa egne Vegne bringe en Tak for den hurtige Hjælp, der tilbydes, og kan paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en baade hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Korsgaard: Ødelæggelser som Følge af Storm er jo noget, Landmanden i Almindelighed er udsat for, og noget, Landmanden i Almindelighed maa klare selv, men som den ærede Ordfører for Venstre udtalte, har Stormen i afvigte Uger været haardere, end den plejer at være paa denne Aarstid, samtidig med at Jorden i Aar var mere tør, end den normalt plejer at være. Som alle ved, er Landbrugets Indtjeningssevne og Bæreevne i disse Aar saa ringe, at de Landmænd, der har været udsat for en saadan Katastrofe, som Stormen i afvigte Uger betyder for mange, ikke ved egne Midler vil kunne klare Følgerne af denne Katastrofe. Vi fra vor Side er derfor villige til at medvirke til Gennemførelse af det foreliggende Forslag, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Fr. Kristiansen: Naar en saadan Naturkatastrofe, kan man jo næsten sige, indtræffer, er det nødvendigt og ogsaa rimeligt, at Samfundet træder hjælpende til; det er nødvendigt over for den enkelte Landbruger, over for det enkelte Hjem, men det er ogsaa rent samfundsøkonomisk en klog Handling over for det hele Samfund. Men en saadan Støtteforanstaltning skaber jo i nogen Grad Præcedens, og jeg synes derfor egentlig, det var naturligt at forlange, at de paagældende, som faar denne Hjælp, forpligter sig